

بررسی اثر دمای بازپخت بر فعالیت فوتوکاتالیستی نانوذرات TiO_2 تهیه شده به روش های هیدروترمال و سل-ژل

اسما حامدی^۱، محمود برهانی زرندی^۱، محمد سعید هادوی^۲، حجت امراللهی بیوکی^۱

^۱ گروه اتمی و مولکولی، دانشکده فیزیک، دانشگاه یزد، یزد

^۲ گروه فیزیک، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان

چکیده - در این تحقیق فعالیت فوتوکاتالیستی نانوذرات دی اکسید تیتانیوم تحت تابش پرتوهای فرابنفش (UV) مورد بررسی قرار گرفته است. نانوذرات دی اکسید تیتانیوم با استفاده از روش های هیدروترمال و سل-ژل با استفاده از تترابوتیل تیتانات به عنوان منبع تیتانیوم تهیه شدند. سپس این نانوذرات جهت تعیین ساختار بلوری، مورد آنالیز XRD قرار گرفته و اندازه های ذرات با استفاده از رابطه دبی-شرر تعیین شده است. در این پژوهه از نانوذرات تهیه شده به عنوان فوتوکاتالیزور جهت تجزیه معرف متیل اورنث، تحت تابش UV استفاده شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که نانوذراتی که دارای ساختار بلوری آناتاز هستند، فعالیت فوتوکاتالیستی آنها در برابر تابش ماء بنفس بیشتر می باشد. همچنین تأثیر دمای بازپخت و مدت زمان بازپخت بر روی نوع فاز، اندازه های نانوذرات و فعالیت فوتوکاتالیستی معرف یادشده بررسی و گزارش شده است.

کلید واژه- نانوذرات، فوتوکاتالیزور، دی اکسید تیتانیوم، هیدروترمال، سل-ژل

Study on the Effect of Annealing Temperature on Photocatalytic Activity of TiO_2 nanoparticles Prepared by Hydrothermal and Sol-Gel routs

Asma Hamedi¹, Mahmoud Borhani Zarandi¹, Mohammad Saeid Hadavi², Hojjat Amrollahi Bioki¹

¹ Department of Physics, Yazd University, Yazd, Iran

² Department of Physics, University of Sistan and Baluchestan Zahedan, Iran

Abstract- In this paper photocatalytic activity of Titanium dioxide nanoparticles was investigated under UV irradiation. Titanium dioxide nanoparticles are prepared by hydrothermal and sol-gel routs with Tetra Butyl Titanate as Ti source. The prepared TiO_2 nanoparticles were characterized by X ray diffraction analysis (XRD) and the particle size were calculated by Debbie-Shearer method. The photocatalytic activity of the prepared samples was evaluated by using Methyl Orange degradation decolorization under UV irradiation. The results of this study show the photocatalyst activity of prepared nanoparticles in anatase phase are more effective. In addition, effect of annealing treatment on crystal phase, particle size and photocatalytic performance were investigated and reported.

Keywords: Nanoparticle, Photocatalyzor, TiO_2 , Hydrothermal, Sol-gel

این مقاله در صورتی دارای اعتبار است که در سایت www.opsi.ir قابل دسترسی باشد.

۱- مقدمه

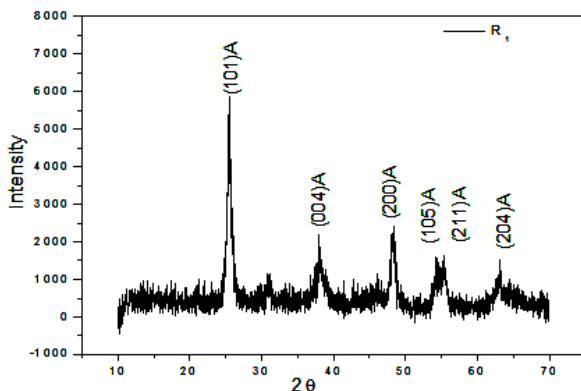
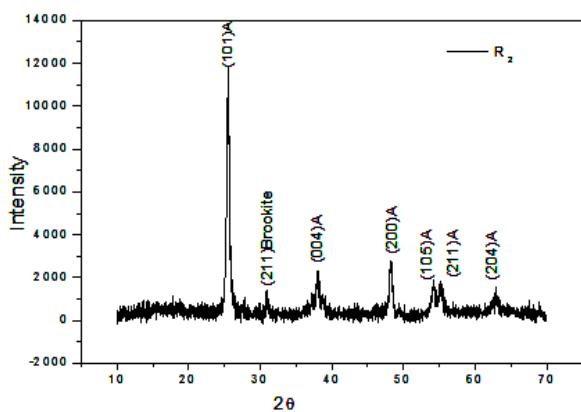
۲- روش تهیه

تربابوتیل تیتانات به عنوان منبع تیتانیوم ساخت شرکت مرک آلمان مورد استفاده قرار گرفت. در روش هیدروترمال مقدار ۸/۸ گرم از تربابوتیل تیتانات و ۵/۰۶ گرم از استیل استون را با هم مخلوط کرده و برای ۲ دقیقه آن را در حالت سکون قرار داده و سپس ۴۰ میلی لیتر آب مقطور به محلول اولیه اضافه و سپس برای مدت ۱۵ دقیقه بهم زده شد. آنگاه ۳۰ میلی لیتر آمونیاک به محلول اضافه شد. زمانی که یک محلول شیری رنگ به دست آمد، کل محلول به اتوکلاو منتقل و در دمای ۱۵۰ درجه سانتیگراد برای مدت ۲۰ ساعت بر روی همزن معناظطیسی با حفظ حالت چرخش در یک حمام روغن قرار داده شد. بعد از اتمام مدت واکنش قسمت مایع محلول را به وسیله‌ی سانتریفیوژ جدا کرده و عمل شستشو را تا ۳ مرتبه تکرار کرده و ژل حاصل به مدت ۱۰ ساعت در دمای ۱۰۰ درجه سانتیگراد خشک می‌گردد. پودر حاصل در دماهای 400°C و 600°C بازپخت شد. اثر دمای کلسیناسیون بر اندازه‌ی نانوذرات و میزان فعالیت فوتوکاتالیستی آن‌ها در ناحیه‌ی فرابینفس مورد بررسی قرار گرفت.

در روش سل-ژل 100cc بوتیل تیتانات را به 100cc آب دوبار تقطیر (نسبت حجمی تربابوتیل تیتانات به آب دوبار تقطیر = $1/10$) به صورت قطره قطره اضافه شد. سپس برای کم کردن pH محلول، چند قطره اسید کلریدریک را به محلول اضافه کرده تا pH محلول به $2/75$ برسد. محلول به مدت ۱۲ ساعت در دمای اتاق بهم خورد. سپس با استفاده از دستگاه سانتریفیوژ ژل را از سل جدا کرده و به مدت ۴ ساعت در دمای 60°C ژل حاصل را در داخل اون قرار داده و خشک شد. ژل خشک شده به دقت با هاون، آسیاب و به پودر تبدیل شد، و پودر زرد رنگی به دست آمد. پودر حاصل از آسیاب را به چند قسمت تقسیم کرده و در بوته ریخته و در داخل کوره بازپخت شد. اثر زمان و دمای کلسیناسیون بر اندازه‌ی نانوذرات و میزان فعالیت فوتوکاتالیستی شان بررسی شد. زمان‌های بازپخت ۱، ۲، و ۳ ساعت و دماهای بازپخت 250°C ، 400°C و 400°C ، مطابق جدول ۱ و جدول ۲ مورد بررسی قرار گرفتند.

دی‌اسیدتیتانیوم دارای سه فاز آناتاز، روتایل و بروکیت است. به لحاظ ترمودینامیکی پایدارترین فاز دی‌اسیدتیتانیوم در فشار معمولی روتایل است، دو فاز دیگر، فازهای نیمه‌پایدار این سیستم به شمار می‌روند [۱]. نانوذرات دی‌اسیدتیتانیوم به دلیل خواص نوری، الکتریکی و کاتالیستی بسیار سودمند، دارای کاربردهای بسیار مهمی در صنایع مختلف می‌باشند. از جمله این کاربردها می‌توان به استفاده در رنگدانه‌های صنعتی، به عنوان فوتوکاتالیست در پاکسازی محیط‌زیست، در کرم‌های ضدآفات برای محافظت از پوست، در کاربردهای فوتوولتاییک برای سلول‌های خورشیدی و بسیاری موارد دیگر اشاره نمود.

فوتوکاتالیزور دی‌اسیدتیتانیوم شاید مناسب‌ترین ماده برای استفاده صنعتی در حال حاضر و شاید در آینده باشد. این امر بدان علت است که دی‌اسیدتیتانیوم دارای ویژگی‌های اپتیکی و الکتریکی ممتاز، بالاترین پایداری، هزینه تولید کم، قدرت بالای اسید شدن و غیر سمی بودن است و می‌تواند در تجزیه‌ی آلاینده‌های ذاتی پایا در آب و هوا مؤثر واقع شود [۴-۲]. مطالعه‌ی دی‌اسیدتیتانیوم به عنوان فوتوکاتالیزور در سال ۱۹۷۲ توسط فوجیشیما و هوندا، آغاز و برای تجزیه‌ی آب به کار برده شد. بعد از آن، تحقیقات قابل توجهی از هر دو جنبه‌ی بنیادی و کاربردی بر روی فوتوکاتالیزور دی‌اسید تیتانیوم انجام شد [۵]. نانوذرات دی‌اسیدتیتانیوم یک فوتوکاتالیزور قوی برای تجزیه‌ی آلوده‌کننده‌های اصلی در آب و هوا است اما اشکال عمده‌ی نانوذرات دی‌اسیدتیتانیوم در استفاده‌ی غیرمؤثر از تابش مرئی به عنوان منبع تابش است، زیرا شکاف نواری دی‌اسیدتیتانیوم (آناتاز $eV_{3/2}$ و روتایل $eV_{3/0}$) نسبتاً بزرگ بوده بطوری که فقط طول موج‌های واقع در محدوده‌ی تابش فرابینفس (با طول موج کمتر از 387 nm) توسط آن قابل جذب بوده و می‌تواند موجب ایجاد الکترون-حفره در سطح نانوذرات و در نتیجه باعث تجزیه‌ی معرف و یا آلاینده‌ی شیمیایی بشود [۶-۷]. طرح‌هایی در دست انجام است تا بتوان ناحیه جذب این نانوساختارها را با ناخالص‌سازی مناسب به ناحیه تابش مرئی سوق داده و بازدهی فوتوکاتالیستی را ارتقاء بخشید.

شکل ۲. طیف XRD نانوذرات نمونه R₁شکل ۳. طیف XRD نانوذرات نمونه R₂

فاز غالب در نمونه‌های NP1، NP2 و NP3 آناتاز بوده و با افزایش دما تا ۴۰۰ درجه سانتیگراد قله‌های فاز آناتاز تیزتر و پهنای پیک پراشی کاهش پیدا کرده است. با افزایش دما تا ۶۰۰ درجه سانتیگراد استحالتی فاز از آناتاز به روتایل آغاز شده و علاوه بر فاز آناتاز فاز روتایل نیز مشاهده می‌شود.

طیف XRD نمونه R₁ به خوبی با فاز آناتاز تیتانیا مطابقت دارد. با افزایش دمای بازپخت شدت قله‌ها افزایش یافته اما تغییری در فاز نمونه رخ نداده است. بلورینگی فاز آناتاز و همچنین اندازه‌ی بلورک با افزایش دما افزایش یافته است. در دمای ۶۰۰ °C یک قله‌ی فاز بروکیت نیز مشاهده شد. اندازه‌ی ذرات از معادله‌ی دبی-شر محسوبه شد.

در دمای ۲۵۰ درجه سانتیگراد با افزایش مدت زمان بازپخت فعالیت فتوکاتالیستی افزایش یافته است. زیرا فاز آناتاز مبتلورتر شده است. بهترین فعالیت فتوکاتالیستی مربوط به نمونه‌ی NP₄ است. زیرا در دمای ۴۰۰ درجه سانتیگراد نانوذرات آمورف وجود ندارند و فاز آناتاز

جدول ۱: میزان دمای بازپخت و مدت زمان بازپخت نمونه‌های تهیه شده به روش سل-ژل

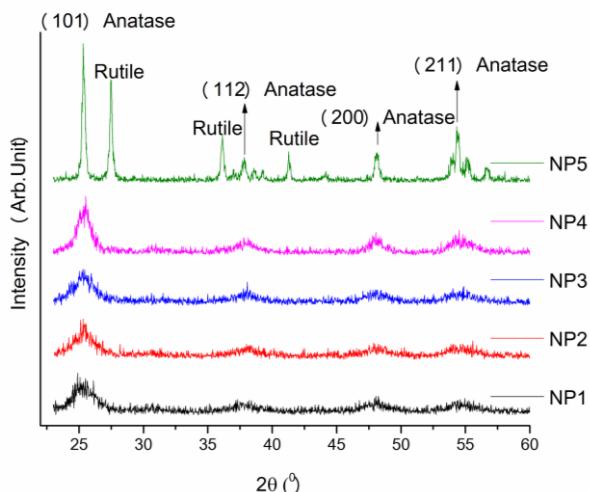
نمونه‌ها	NP1	NP2	NP3	NP4	NP5
دمای بازپخت (درجه سانتیگراد)	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۴۰۰	۴۰۰
مدت زمان بازپخت (ساعت)	۱	۲	۳	۲	۲

جدول ۲: میزان دمای بازپخت نمونه‌های تهیه شده به روش هیدروترمال

نمونه‌ها	R1	R2
دمای بازپخت (درجه سانتیگراد)	۴۰۰	۶۰۰

۳- بحث و نتایج

آزمون XRD با دستگاه Bruker D8 با پرتوی با طول موج $\lambda=1/154.6 \text{ \AA}$ در محدوده $2\theta = 20^\circ - 70^\circ$ بر روی نانوذرات انجام شده است (شکل ۱، ۲ و ۳). فعالیت فتوکاتالیستی نانوذرات دی اکسیدتیتانیوم توسط تست تجزیه‌ی متیل اورنث بررسی شد. در این تحقیق ۲۰۰ سی‌سی متیل اورنث با غلظت معین را داخل ظرف لوله ای شکل کوارتز ریخته و سپس ۰/۳۵ گرم از نانوذرات دی-اکسیدتیتانیوم به آن اضافه و در دستگاه فوتورآکتور فرابینش تحت تابش دارای توان ۱۸۰ وات قرار داده شد. سپس هر ۲۰ دقیقه یکبار از آن نمونه‌گیری شد. نمودار تغییرات مربوط به تجزیه متیل اورنث برای هر دو روش سل-ژل و هیدروترمال به ترتیب در شکل ۴ و شکل ۵ آورده شده است. سپس از نمونه‌های تابش داده شده توسط دستگاه UV-Vis طیف جذبی تهیه شد.

شکل ۱: تصاویر XRD مربوط به نمونه‌های تهیه شده به روش سل-ژل

نمونه در فاز آناتاز قرار دارند. اندک تفاوت بین آنها به دلیل افزایش اندازه ذرات با افزایش دما می‌باشد.

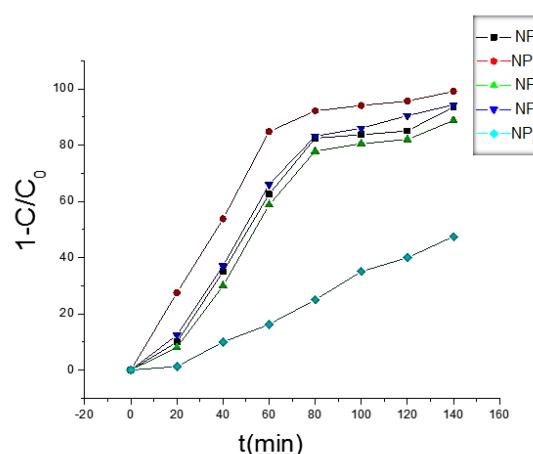
متبلورتر شده است. نمونه‌ی NP₅ به دلیل دارا بودن فاز روتایل و اندازه ذرهی بزرگتر کمترین فعالیت فتوکاتالیستی را دارد.

۴- نتیجه گیری

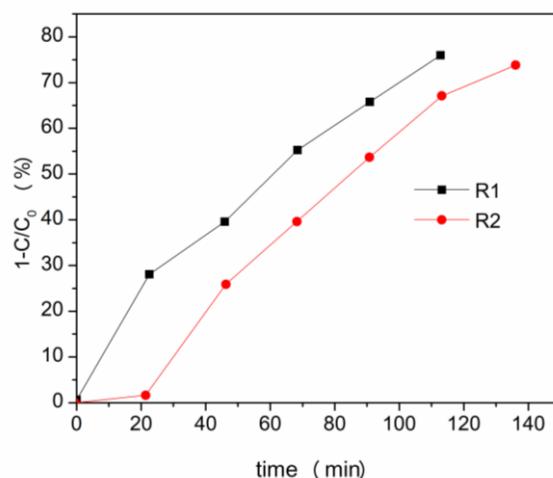
در این پژوهه نانوذرات TiO₂ با استفاده از روش هیدروترمال و سل-ژل تهیه شده و در شرایط مختلف در XRD، فاز بلوری و اندازه بلورک‌ها تابع دمای کلسیناسیون بوده بهطوری که با افزایش دمای بازپخت و همچنین مدت زمان بازپخت، اندازه‌ی ذرات افزایش یافته است. در دمای ۶۰۰ °C استحاله‌ی آناتاز به روتایل در روش سل-ژل اتفاق افتاده است، اما در روش هیدروترمال استحاله‌ی آناتاز به روتایل رخ نداده است. نتایج حاصل نشان داد که فعالیت فتوکاتالیستی نانوذرات تهیه شده در تجزیه معرف متیل اورنژ، با افزایش اندازه‌ی ذرات و نیز با استحاله فاز از آناتاز به روتایل کاهش می‌یابد.

نمونه	NP ₁	NP ₂	NP ₃	NP ₄	NP ₅	R1	R2
اندازه بلورک (nm)	۴/۰۹	۴/۴۴	۴/۹۸	۶/۰۹	۶/۰۹	۹/۷۳	۱۳/۱۸
درصد فاز آناتاز به روتایل	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۵۱/۹۵	۱۰۰	۱۰۰

جدول ۳: اندازه بلورک‌ها در نمونه‌های تهیه شده

شکل ۴: نمودار میزان تجزیه متیل اورنژ توسط نانوذرات خالص دی اکسید تیتانیوم با روش سل-ژل تحت تابش نور فرابنفش

شکل ۵: نمودار میزان تجزیه متیل اورنژ توسط نانوذرات خالص دی اکسید تیتانیوم با روش هیدروترمال تحت تابش نور فرابنفش

همانطور که از شکل ۵ مشاهده می‌شود، دو نمونه R1 و R2 فعالیت فتوکاتالیستی نزدیک بهم دارند. زیرا هر دو